

בניכּוּן סגל: שני שירים

משוטט בין כל המספרים
משאיר מאחור אבוקות שתאבדנה
התולעים שיסוגו

מעבר

לעצמות אשר פרחו

שתי פעמים

מעבר

לעיניים שעוברות

את הגבול

מאחת לשתיים

בדומה לארבע שאחרי שלש.

הנה אתה הנסוג בהד

מקום ממנו מלה לא באה

מקום ממנו מלה

אינה מתנפצת

בשמיעת ההיסטוריה המוקרשת במלים

האובד בא ורואה

(וכי יש שטח כלשהו לראייה?)

הקרנית מודבקת

בקרנית הדברים

בקרינת הצורות

עד שרואים אותם יחד.

האובד בא ורואה

אך הכל מודבק בכל

הידיים בידיים

השפתיים בשפתיים

השיניים בשיניים

המרחק במרחק האחר.

**
**

יהיה לבן.

יהיה ירוק

ואז נעופף על מבטי פרפרים.

— איכה 1 ?

— בבטנו של 6.

אני עובר בסדר אלף-בית דרך המספרים

(הדברים עצובים)

— איכה המלאך ?

— בעיניך אתה.

הוא מתרחק מקירבתי

כדי לשוב בצלם ראיה

— איכה המלאך ?

— כלום אינך רואה ? — משיב הוא לי — בעיניך שלך.

ממש בעין.